

[Kirsten Sparre Andersen.]

Tastesen inde på, at pensionslovene var vanskelige at forstå og vanskelige at administrere. Venstres ordfører var ved den lejlighed den nuværende undervisningsminister, der bl. a. sagde (Folketingstidende 1972-73 sp. 6038):

„Vi må sikre os, at vi kender konsekvensen af de love, vi vedtager“.

Op senere:

„De mennesker, vi lovgiver for . . . , må have krav på at vide, hvad de har at rette sig efter“.

Ønsket om klarere og enkle pensionslove er altså ikke af ny dato.

Når fru Hanne Reintoft sammenkæder sine lovforslag med EF-reglerne, beror det på en misforståelse. Den lov, fru Hanne Reintoft nu vil have gennemført, blev lavet i anledning af vor tilslutning til EF, og den var i overensstemmelse med EF-reglerne, der netop krævede en opsplitning af pensionerne.

Hvis nogen efter det, jeg har sagt, har fået det indtryk, at jeg synes, kommunisternes lovforslag er forfejlede, så er det rigtigt. Venstre kan ikke medvirke ved lovforslagenes gennemførelse.

For øvrigt mener jeg, at pensionslovene skal forenkles.

Gudme (RV):

Her i huset skal vi vogte os for gentagelser, selv om det af og til kan være svært. De bemærkninger, jeg ville have fremsat, er i det store og hele — ja, praktisk taget fuldstændig — sammenfaldende med den afvisning af forslaget, som socialministeren kom med som indledning, og så er der jo ingen grund til at gentage den. Jeg kan altså på mit partis vegne henvise til den begrundelse, som socialministeren gav, og sige: vi kan ikke være med til at gennemføre de to lovforslag.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det var jo et enigt folketing, der efter mange og lange forhandlinger vedtog de nuværende pensionslove. Forslagsstillerne siger i bemærkningerne til lovforslag nr. 146 om folkepension, at man herved indførte EF-princippet om mandens stilling som familiens overhoved og desuden forringede pensionisternes økonomiske kår. Jeg vil

gerne sige til forslagsstilleren, at behandlingen dengang ikke på nogen måde havde relation til de sociale EF-love, og argumentationen har ingen bund i dette konkrete tilfælde.

Normalt er fremsættelse af nye lovforslag tænkt som et skridt fremad i udviklingen inden for samfundet. Disse forslag tilsigter at gå tilbage til tidligere lovgivning. Jeg vil gerne henvise til mine bemærkninger i forbindelse med det forrige lovforslag om problemerne angående pensionisternes forhold ved den kommende pensionslovgivning, og jeg vil gerne tilføje, at min gruppe ikke kan medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Anden næstformand (Bay):

Fru Lena Pedersen har ordet. Nej, undskyld, det er hr. Poul Boeg.

Poul Boeg (CD):

Det er mig kun en glæde og ære at blive taget for fru Lena Pedersen, men illusionen kan vist ikke opretholdes.

Jeg må som ministeren og de øvrige ordførere sige, at centrum-demokraterne kan ikke give tilslutning til de forslag, der her foreligger. Mange af de grunde, vi har til dette, såsom forholdet til EF, den sociale slagside og udgiften på de 240 mill. kr., har jo været nævnt af flere andre, og jeg skal følge den radikale ordførers gode eksempel med ikke nærmere at gå ind på alt dette. Men jeg ville godt for egen regning tilføje en eller to yderligere ting.

For det første dette, at det forekommer mig — uanset hvordan man nu vil stille sig til sådanne lovforslag — at der ikke i bemærkningerne er givet så megen begrundelse, som man med rimelighed måtte kunne kræve. Det siges eksempelvis i bemærkningerne til lovforslag nr. 146 om folkepension, for at trække noget nyt frem i debatten, at pensionisternes økonomiske kår er blevet ganske væsentligt forringet. Det har man selvfølgelig lov til at sige, og det er da også muligt, at det er rigtigt, men jeg synes, man savner en eller anden form for begrundelse eller redegørelse for dette. Det falder mig naturligt som sammenligning at se på den opstilling, vi fik i bemærkningerne til det lovforslag, vi lige behandlede forud for det-